

FÖLDANYÁM! DRÁGA FÖLDANYÁM!

Földanyám! Drága Földanyám,
Érted a szívem nagyon fáj!
Látom én, mit tesz ellened,
Kinek a teste belőled született.
Érzem én a szíved hogy dobog,
Mert életed nagyon zaklatott,
Elveszi tőled ő mindened,
S cserébe fájdalmat ad neked!
Tengerek, erdők és vad hegyek
Békéje, nyugalma már nincs veled!
Szenvedés, irtás, fájdalom,
Hiszem megfordul egy napon!
Most, ki testvérét öli, üldözi,
Jön már a fény s világít neki,
Látja könnyek közt vétkes tetteit,
S megfogja bánni bűneit!
Drága Földanyám, vérző testedet,
Elborítja majd az áldott szeretet,
Beforrasztja az minden sebed,
Az ember hálája, ki vétett ellened.
Kinyílik szíve s lát a szeme,
Nem mozdul ellened többé keze!
És a gondolat, mely írja tetteit,
Szent lesz és védi álmaid!
Drága Földanyám! visszahozza még
Tündérvilágod, ha felragyog a fény!
Hegyek kacaját, csörgő patakod,
Madaraid dalát újra hallhatod!
S akkor érzi majd minden szív,
Hogy tündérek dala táncra hív
Leszáll a Földre Istenünk!
Egységben minden! Egyek leszünk!
Drága Földanyám! áldott, jó Atyám!
Terítve minden Kettőtök asztalán!
Az Ég és a Föld együtt üli ünnepét,
S öleli megtért gyermekét!

Szalonnás Viktória c 2016.12.06.
Minden jog fenntartva!